

Reactie van R.P van Gaalen op 4 mei 2011 op *Meer te kiezen bij pensioen*

VERBIJSTEREND EN SCHANDALIG -- Bij de invoering van de Pensioenwet in 2007 heeft de pensioenfondsenlobby van de sociale partners ervoor gepleit dat voor de indexatie geen voorziening hoeft te worden aangehouden.

De gedachte was: als de indexatievoorziening niet vereist is, hebben we meer flexibiliteit in het beleggingsbeleid en dus meer kans op een waardevast pensioen. De lobby was succesvol.

Vervolgens hoefden de fondsen niet te streven naar een minimum dekkingsgraad van ca 150% (100% voor nominaal pensioen plus zo'n 50% voor indexatie).

In plaats daarvan werd de dekkingsgraad van 100% (voor alleen nominaal pensioen) maatgevend, afgezien van een geringe marge van 5%. Aldus is de inspanningsverplichting voor indexatie uitgehold. De genoemde 100% was bedoeld als uiterste ondergrens.

Zoals Bovenberg en Nijman schrijven, "wensen [de fondsen] risicovol te beleggen om zo hoge rendementen te verdienen voor goede, inflatiebestendige pensioenen."

De sociale partners zijn domweg niet bereid om de indexatie op een deugdelijke manier te financieren: uit extra premies, en niet uit overrendement.

En helaas, door negatieve overrendementen is de uiterste ondergrens van 100% problematisch geworden. Is het begrijpelijk dat de pensioenlobby nu ook van dat vereiste bevrijd wil worden?

"Sociale partners hebben goede redenen om de spelregels van het pensioenspel met terugwerkende kracht te veranderen", zeggen Bovenberg en Nijman.

"Als het niet kan zoals het moet" (dwz: als de regels niet met terugwerkende kracht veranderd kunnen worden), dan willen ze "gestuurde individuele keuze" toestaan.

Het zou me niet verbazen als verzekeringsmaatschappijen en banken ook graag de vrijheid zouden hebben om de regels van hun spel met terugwerkende kracht te veranderen wanneer het hun uitkomt.

Het pleidooi van Bovenberg en Nijman is verbijsterend en schandalig.

Roland van Gaalen, gepensioneerd actuaaris, Amsterdam